

Med Finis Terre østpå.

Det skulle have været en almindelig sejlerferie, Eddie van Lüthje satte kursen mod Tyskland og Polen med skipper Helle Reumert, om bord på sejlbåden Finis Terre.

Juni kan ofte være en god sejlermåned, men ikke i 2015. Starten med 8-10-12 ms fra NØ/Ø gav 14 huggende timer fra Faxe Ladeplads til Sassnitz på Rügen. Men trods alt ok. Næste morgenstund var det vindstille og sol – så vi sejlede videre østpå kl. 05.30, men allerede tre timer efter kom skyerne, så vinden og da vi nåede Oderflodens munding ved Swinooujcie havde vi 14-16 ms fra øst og brækkende bølger i flodudløbet. Helle fik lige en svævetur rundt om masten, - i sikkerhedslinje, da storsejlet skulle ned. Fra Sb til Bb og smask ind i sejlet på modsatte side gav et vrid i knæet, men sejlet kom med.

Et stormende, men flot anløb i Swinooujcie endte så med et flækket øjenbryn og en mindre hjernerystelse. Skipper fik ikke løftet sin højre fod højt nok da han skulle sidelæns ned på flydebroen.

Hurtig hjælp fra polske sejlere, plus ambulance til hospitalet med lidt syning og røngten tjek fik da lidt tjek på det skrammede hoved.

En trist start på en måneds sejlads, men allerede efter tre dage, var vi ok nok til at slæbe en havareret, polsk sejler til Szczecin hvor Eddie for mange år tilbage tit skrev artikler fra til dansk presse.

Her blev både Helle og Eddie akkrediterede til at være "dansk presse" ved det store "Baltic Tall Ship Regatta 2015". 40 gamle sejlbåde, to, tre og firemastede sejlede gennem Østersøen og sidste sejlads gik fra Kleipeda i Litauen til Szczecin i Polen.

Et fantastisk syn da de sejlede op gennem Oder-floden og et mylder af master langs Wale Crobrego, Szczecins gamle kejserpromenade. Der blev snakket på polsk, tysk, engelsk, hollandsk, svensk, russisk og dansk såmænd. Et sejlede sprog- og menneskemylder.

Det største af skibene, firemastede russiske "Cedov", lå sammen med det polske "Dar Mlodzezy" og en række andre tremastere og for "pressen" var der fri adgang om bord. Det fine "presse-mavekort" gav adgang alle steder. Resten af de mange skibe lå langs kajerne, flere steder to og tre uden på hinanden og stort set hele Szczecins befolkning var til stede. En folkefest uden lige, nok ikke sådan til at flytte til Faxe Ladeplads Havn. Der ville mangle et par kilometer kajplads.

Men selve byen Szczecin er værd at besøge. Gennem århundreder har den været en vigtig tysk havne- og administrations by. Faktisk lige til 1945 hvor en sindssyg tysker tabte byen til Stalin, som så nødtvungent gav den til polakkerne, efter han havde smidt dem ud af de gamle russiske områder østpå.

I dag er byen et attraktivt turist- og indkøbsmål for mange danskere. Faktisk

kan man tage bussen fra Rønnede til Szczecin på 6-7 timer og tilbringe 4-5 dage på hotel i Szczecin med morgenmad for en rund tusse. At der så er masser af gode spisesteder til meget billige priser gør hele turen temmelig fornuftig.

Vi mødte også en del danskere der havde taget turen til storskibstræffet. Alle var begejstrede for arrangementet og byen, men efter to hårde pressedage, kunne skipper og det flækkede øjenbryn ikke mere.

Helle og Eddie besluttede søndag morgen at sige pænt farvel, og springe den afsluttende reception med pindemadder over, for i stedet at sejle mod Trzebiez, den sidste polske havn før Tyskland. Vi trængte i den grad til lidt mere fredsommelige havne. (Overnatning 14 Zloty = 28 kr. incl. strøm og vand)

Herfra tog vi over "Det lille Stettinske hav" til Ueckermünde. En dejlig gammel middelalderby der ligger godt gemt et stykke ind af Uecker-floden. Vi lå i Yacht Club Ueckermünde, fint sted, dejlige mennesker og som i Polen, ganske andre havnepriser end de danske.

Her mødte vi både danske, tyske og såmænd også australske sejlere inden vi lagde ud på det sidste åbne stræk inden Peene-floden. Der er et fint markeret sejlløb, men hold det. På et ejendomsmæglerstenkast går dybden fra fem til en meter, så her er det om at tjekke de røde og grønne op ad floden.

Et par timers sejlads, forbi den lille havn Karmin (hvor der på Bb side nu også er en stor, lettilgængelig marina) kommer man til Zecherin Brücke. En klapbro der går op fire -fem gange i døgnet, så det gælder om at have opdaterede søkort.

Vi bruger de tyske sejlsportskort som er fremragende på disse kanter. Kommer man for tidligt til broåbning kaster man anker, så på begge sider ligger altid en lille flotille når broen hejses op.

Det næste stykke har flere muligheder. Rankwitz til Sber et lille fiskerleje. Da jeg sejlede der første gang i 90'erne lå der to rustne, østtyske fiskekutter. I dag er det blevet udvidet med mole og flydebroer ud i floden og blevet de velhavende berlineres legeplads. Ikke altid et nemt sted i 10-12 ms, men det lykkedes.

Til gengæld har stedet en af de smukkeste udsigtspladser for en solnedgang over Peenefloden.

Et par mil længere fremme ligger Lassan til Bb. En gammel, men nu også udvidet fiskerhavn. Selve byen har ligget i dvale under kommunisterne, men der er mange ting at kigge på. Både den gamle middelalderkirke, og spøjse gavlmalerier på flere af de renoverede huse.

I år valgte vi at gå direkte til vores yndlings by på ruten. Wolgast. Et gammelt fyrsteligt samfund med rødder fra 8.-9-århundrede og storhedstid under Hansestæderne. I 100 år under svensk herredømme, ak ja, ham Gustav Adolf. Dejligt at lægge til i inderhavnen. Tæt på alting. Indkøb, spisesteder (2 personer 20 euro eller mindre) og med bad, el og vand ved skibssiden. Finis

Terre 2015 kostede 9 eu + 1 euro i "turistafgift". El koster 50 cent per kw og det samme koster 60 l ferskvand.

Vi blev der i fire dage før vi sejlede den korte distance til Kröslin. Dvs først gennem Wolgaster Brücke, igen fem åbningstider fra 05.45 til 21.45.

Kröslin var til Østtysklands klapsammen en sovjetisk flådehavn. I dag, med EU- og arabiske oliepenge, en 500 pladsers luksusmarina, med lige så megen plads mellem de 10 anløbsbroer, som vi herhjemme har i industrihavnen.

Vores 32 fods Nicholson så meget lille ud i det selskab. Men service og behandling var i top. Det var havneprisen også. 16.20 euro + 30 euro i pant for nøgle til gratis bad, toilet, vand og el.

Herfra ville vi via Knackrücken Renne mod Rügen fra bagsiden.

Indtil da havde vi haft mere end rigeligt med vind, 8-16 ms, først fra øst og selvfølgelig på hjemvejen, fra vest.

Men turen forbi Peenemünde (Hitlers gamle V2-raketsted) bag om de små øer Ruden og Greifswalder Oie gik fint.

Vinden gik i N-NØ 4-8 ms. Pragtsejlads, og dælme om ikke solen skinnede det meste af vejen.

- Det var ligodt... sagde Helle. -Efter næsten en måneds regn - afbrudt af byger.

Vi fik godt nok et par skybrud mens vi lå i Sassnitz, men vejret var absolut ved at blive bedre.

Et fif i den nye Sassnitz Marina. Man betaler IKKE efter bådlængde, men efter PLADS længde! Så er man 30-34 fod går man helt ind bagest i havnen.

Der er pladserne 12-14 meter lange og koster 12 -14 euro per nat. De længste (i indløbet) er 25-36 meter lange og koster tilsvarende i euro.

Vi gjorde store og fine indkøb og et par dage efter sejlede vi ind i Arkona bugten. Forbi den lillebitte, men charmerende Lohme og ind i bugten til Glowe.

OBS! Husk lige at vende omkring anduvningsbøjen en ½ mil fra havnen. Den lige vej er blokeret af en masse istids afleverede sten. Her koster det også 12 euro (+ 1.50 euro for internet WIFI). Men det virker til gengæld.

Vi ville nemlig gerne lige tjekke den norske vejrtjeneste YR før sidste stræk hjemad. Tirsdag lovede sol, men 8-10 ms fra V, mens onsdag skulle gå i NV-N med 4-6 ms. Så vi tog en BADEDAG på den kridhvide Glowe strand, blandt de tyske strandstole. Skjødøøønt, sagde Helle.

Onsdag lagde vi ud allerede kl. 03.30, fin vind, gik 4,5-5.5 ud af bugten, forbi Arkonas fyrtårne og så stik vest mod Møn. Allerede ved 8-tiden brændte solen så vi fik på de 14 timer hjem mere sol end vi havde fået på hele ferien.

Ca. 8.30 havde vi Dornbusch fyr tværs på øen Hiddensee og så var det ellers ret hjem. Forbi megamøllerne på Kriegers Flak til vi kunne se Møns klinter. Der er næsten lige så flotte som klinterne på Rügen. Det hævdes jo, at de for millioner af år siden har tilhørt den samme hævede havbund, men at de har forskubbet i hver sin retning.

Kl. 18.30 lagde vi til i Faxe Ladeplads på plads 6 som Flemming og Mogens fra havnekontoret havde sørget for at gøre hyggeligt rød til de (også ret røde) Østersøfarere.

Ude er dejligt, men hjemme i Vandkantsdanmark er nu også til den rigtig gode side.